

7 Ianuarie

Duminica după Botezul Domnului. (Începutul propovăduirii). Sfântul profet Ioan Botezătorul. Sfântul Nichita de Remesiana.

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;

deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.
Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;

ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-un dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

A adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeu nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeuul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică;

binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeu nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința

proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea

și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 6

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 6

Puterile îngerești la mormântul Tău, și străjerii au amorțit; și sta Maria la mormânt, căutând preacuratul Tău trup. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul, întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață, Cel ce ai înviat din morți, Doamne, Mărire Ție!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Înaintemergătorului, glas 2

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție de ajuns îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule. Că te-ai arătat cu adevărat și decât proorocii mai cinstit. Că și a boteza în refejuni pe Cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceasta pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te bine ai vestit și celor din iad, pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii, și ne-a dăruit nouă mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 1

În Iordan botezându-te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat. Că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Spiritul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție!

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 6, din Octoih

Mormântul deschis fiind și iadul tânguindu-se, Maria a strigat către Apostolii cei ascunși: Ieșiți, lucrătorii viei, propovăduiți vestea Învierii; înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, înaintea mormântului Tău stătea Maria Magdalena și plângea; și crezându-Te pe Tine grădinar, zicea: Unde ai ascuns pe Viața cea veșnică? Unde ai pus pe Cel de pe tronul Heruvimilor? Că aceia care-L străjuiau au amorțit de frică. Sau pe Domnul meu dați-mi-L mie, sau cu mine grați: Cel ce ai fost între morți și pe morți i-ai înviat, Mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Vestit-a mai dinainte Ghedeon zămisirea și tâlcuit-a David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu: că s-a coborât ca o rouă peste lână Cuvântul în pântecele tău și ai odrăslit fără sămânță, pământule sfinte, pe Mântuirea lumii, pe Hristos Dumnezeuul nostru, ceea ce ești plină de daruri.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și*

toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 6, din Octoih

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă. Ca pe un împărat adormit străjuiau ostașii pe Hristos; și pe vrășmașii săi cu orbire lovindu-i, a înviat Domnul.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Închipuit-a mai înainte Ioná îngroparea Ta, iar Simeon a tâlcuit scularea cea dumnezeiască, nemuritorule, Doamne; că Te-ai coborât ca un mort în groapă, Cel ce ai zdrobit porțile iadului; dar ai înviat fără stricăciune ca un Stăpân, spre

mântuirea lumii, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai luminat pe cei din întuneric.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce și a înviat din morți, pe Hristos Dumnezeuul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce

a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimi.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și

toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoii glasului 6

Cu moartea Ta cea de voie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă Raiul cel de demult și, înviind din morți, ai mântuit din stricăciune viața noastră.

Antifoanele glasului 6

Antifonul I

La cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule: Milostivește-Te spre mine, ca să viez Ție.

Miluieste-ne pe noi, defăimații, făcându-ne vase de alese Ție, Cuvântule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este începutul a toată
mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după
vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl
întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul II

De n-ar fi fost Domnul cu noi, nimeni dintre
noi n-ar fi putut sta împotriva vrăjmașului; că acei
care biruiesc, de aici se înalță.

Cu dinții lor să nu fie apucat sufletul meu, ca
o pasăre, Cuvântule. Vai mie! Cum mă voi mântui
de vrăjmași, iubitor de păcate fiind?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este îndumnezeirea
tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și

binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, pentru vrăjmași sunt înfricoșători și tuturor minunați, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile sale nu-și tinde ceata dreptilor, ajutor avându-Te pe Tine, Mântuitorule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este stăpânia peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 6

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. (Ps. 79, 2)

Stih: Cel ce paști pe Israel, ia aminte. (Ps. 79, 1)

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. (Ps. 79, 2)

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 6

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a IX-a, a Învierii. Evanghelia după Ioan (20, 19-31)

În ziua cea dintâi a săptămânii, fiind seară și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați discipolii de frica iudeilor, a venit Isus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul. Atunci

Isus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Spirit Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și căroră le veți tine, ținute vor fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Isus. Deci i-au spus lui ceilalți discipoli: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și, după opt zile, discipolii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma era împreună cu ei. Și a venit Isus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijlocul lor și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încioace și vezi mâinile Mele, și adu mâna ta și o pune în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios! A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeu meu! Isus i-a zis: Pentru că M-ai văzut ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Isus a făcut înaintea discipolilor Săi și alte multe minuni, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris ca să credeți că Isus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, viață să aveți în numele Lui.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel

Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale sfântului Nichita de Remesiana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 6, din Octoih.

Canonul I al Praznicului, din Minei, glas 2.
Canonul Înaintemergătorului, din Minei,
glas 2.
Catavasiile Botezului Domnului, glas 2

Canonul Învierii
Cântarea I, glas 6
Irmos:

Ca pe uscat umblând Israel, cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de învingere.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Cu teamă, ca o servă la poruncă, apropiatu-s-a moartea de Tine, Stăpânul vieții, Cel ce printr-înșa ne dai nouă înviere și viață fără sfârșit.

A Născătoarei

Primind pe Ziditorul tău, precum însuși a voit, întrupat fără sămânță, mai presus de minte,

din pântecel tău, Curată, te-ai arătat cu adevărat stăpână a fapturilor.

Canonul I al Praznicului

Pe Adam, cel stricat, iarăși îl zidește în apele Iordanului și capetele diavolilor, celor ascunși, le sfârâmă Împăratul veacurilor, Domnul, că S-a preamărit.

Cu focul cel fără de materie al Dumnezeirii, în Trup materialnic îmbrăcându-Se, cu apa Iordanului Se acoperă Cel ce S-a întrupat din Fecioară, Domnul, că S-a preamărit.

Cel ce spală păcatele oamenilor, împreună cu aceștia S-a curățit în Iordan, cu care voind S-a asemănat, rămânând ceea ce era, și pe cei din întuneric i-a luminat Domnul, că S-a preamărit.

Canonul Înaintemergătorului

Pe mine cel cufundat în viforul patimilor mele, Mergătorule înainte grăbind cu rugăciunile tale, mântuiește-mă. Că al nepătimirii însuți ai

fost lăcaș cinstit și preacurat, Domnului de sus din pruncie fiind dăruit.

Îngerul cel ce stă înaintea lui Dumnezeu, bucurându-se te-a vestit Zahariei cinstitului tău Părinte, când slujea el celor sfinte, pe tine cel întocmai cu îngerii, Preafericite, cel ce te-ai făcut Domnului Mergător înainte și prieten.

Plin de Spiritul Cel Preasfânt te-ai făcut, încă în pântecul maicii tale înlăuntru fiind purtat. Și cu frumoasă săltare bucurându-te ai vestit, rodul Fecioarei, și te-ai închinat Lui, Proorocule preacinstite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe cel ce a tăiat calea vieții cea străină, și mai înainte neumblată de toți oamenii, și a botezat pe Hristos în repejunile Iordanului să-l laudăm, pe Mergătorul înainte al Domnului cel dumnezeiesc și de Dumnezeu înțelepțit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfințită cămara fecioriei, care ai purtat în pânțele pe Dumnezeu Cuvântul, pe cei ce aleargă la tine și te cheamă pe tine Curată, mântuiește-i cu rugăciunile tale, năvălirea primejdiilor risipindu-o, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Cântarea I a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Fundul adâncului l-a descoperit, și pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru același acoperind pe potrivnici, Domnul, Cel tare în războaie, că S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 6

Irmos:

Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Pe Dumnezeu văzându-L răstignit cu trupul, zidirea se pierdea de frică; dar s-a ținut tare cu palma cea cuprinzătoare, a Celui ce S-a răstignit pentru noi.

A Născătoarei

Minunea nașterii tale celei dumnezeiești, Curată, covârșește toată rânduiala firii; că pe Dumnezeu L-ai zămislit în pânțece, mai presus de fire, și născându-L, ai rămas pururea fecioară.

Canonul I al Praznicului

Veselește-te, astăzi, Biserică a lui Hristos, care mai înainte erai stearpă și cumplit neroditoare. Că prin apă și prin Spirit s-au născut ție fii, care cu credință strigă: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Înaintemergătorul strigă în pustiu cu mare glas: Gătiți căile lui Hristos și cărările Dumnezeului nostru drepte le faceți și cu credință strigați: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Canonul Înaintemergătorului

Defăimarea nerodirii ai dezlegat-o, cunoscând dumnezeiască nașterea cea din Fecioară, ai săltat bucurându-te în pântecele maicii tale, prealăudate, împreună locuitorule cu îngerii, Mergătorule înainte al Domnului, tăinuitorule al Darului.

Cărările Domnului mai înainte gătindu-le, ai mers înaintea feței Lui, Proorocule. Că tuturor ca un sfeșnic luminând, Raza slavei Tatălui, Care S-a ivit în trup prin apă ai arătat-o, cel ce ești decât toți mai ales.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Răsărit-ai ca un luceafăr, pe Soarele dreptății vestindu-L celor din întuneric, că mântuirii tuturor tu ai fost propovăduitor și înaintea Mergător, și tuturor ai zis: La Hristos apropiați-vă cu credință, și vă veți mântui.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucuria cea nestricată primind, ai zămislit fără sămânță pe Stăpânul tău, Cel ce a chemat toată partea cea de sub soare Maica lui Dumnezeu, Căruia și strigăm: Că nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Domnul, Cel ce dă împăraților noștri tărie și înalță fruntea unșilor Săi, S-a născut din Fecioară și vine la Botez. Drept aceea, credincioșii să-I strigăm: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condac, glas 4

Arătatu-Te-ai astăzi lumii, și lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu

cunoștință te laudăm. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Icos

Galileii neamurilor, laturii Zabulonului și pământului Neftalimului, lumină mare, precum a zis prorocul, a strălucit Hristos; celor din întuneric s-a arătat rază luminoasă, care a răsărit în Betleem și mai vârtos din Maria, Domnul în toată lumea și-a răspândit razele, Soarele dreptății. Pentru aceasta cei ce sunteți goi din Adam, veniți toți să ne îmbrăcăm cu Dânsul, ca să ne încălzim: că acoperă pe cei goi și luminează pe cei din întuneric. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Sedeală, glas 1

Ploaia cea mare vine către râurile apelor, vrând să Se boteze cu trupul, Către care spăimântându-se dumnezeiescul Mergătorul înainte, zicea: Cum Te voi boteza, neavând nicum întinăciune? Cum îmi voi tinde dreapta pe creștetul, de carele se cutremură toate?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Glas 8

Iordanul cu apa a slujit Ție. Ioan și-a tins mâna cea putrezitoare, arătându-Te Tu cu trupul la Botez, Cel ce ești nevăzut. Ci acela s-a tras înapoi cu frică, iar acesta adică cu cutremur s-a atins de Tine Cel neputred. Cu adevărat Mielușelul lui Dumnezeu ești și izvor pururea viu, Cea ce izvoarele și marea și oamenii ai sfințit. Că Treimea a strălucit de sus, Tatăl Fiu pe Tine Te-a numit și Spiritul Sfânt s-a coborât.

Canonul Învierii **Cântarea IV, glas 6**

Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Înflorit-a pomul vieții celei adevărate, Hristoase; că Crucea s-a înfipt și, adăpându-se cu sângele și cu apa, din coasta Ta cea nesticăcioasă, nouă viață ne-a odrăslit.

De acum șarpele nu mă va mai amăgi cu dumnezeire mincinoasă; că Hristos, îndumnezeitorul firii omenești, acum mi-a deschis mie, fără împiedicare, cărarea vieții.

A Născătoarei

Cu adevărat negrăite și neînțelese sunt tainele nașterii tale celei cu dumnezeiască cuviință, celor ce sunt pe pământ și în cer, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Canonul I al Praznicului

Să se curățească Soarele cel prealuminat din fire, cine a mai văzut, a strigat propovăduitorul? Să Te spăl cu ape pe Tine, strălucirea Slavei, chipul Tatălui, Cel pururea veșnic și iarbă fiind eu să mă ating de focul Dumnezeirii Tale? Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Arătatu-și-a Moise dumnezeiasca-i cucernicie pe care a avut-o, apropiindu-se de Tine. Că dacă Te-a înțeles, când l-ai strigat din rug,

îndată și-a întors fața. Dar eu cum Te voi privi deslușit, sau cum îmi voi pune mâna peste Tine? Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Suflet înțelegător având și cinstit fiind cu dreapta judecată, mă rușinez de cele neînsuflețite; că dacă Te voi boteza pe Tine, mă vor învinui: muntele ce fumega cu foc, marea ce s-a despărțit în două și Iordanul acesta, care s-a întors. Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Canonul Înaintemergătorului

Pe cei întinați ai spăla cu apă, te-ai trimis de la Stăpânul, bine gătindu-i ca să primească pe Hristos, Cel ce a ridicat păcatul și înșelăciunea a gonit cu raza cunoștinței de Dumnezeu, preacinstite.

Ca să mă vindec de veninul cel din mușcarea balaurului roagă-te, Fericite, cea ce ai botezat pe Hristos cu apele Iordanului; în care răutatea balaurilor cea încuibată Mântuitorul a sfărâmat-o.

Cu înțelepciunea lui Dumnezeu fiind împodobit, ai venit propovăduitor al lui Hristos.

Că glasul celui ce strigă fiind tu, ai strigat: Pocăți-vă. Ca un Prooroc mai înainte spunând, pe Cel ce te-a arătat pe tine mai presus decât toți oamenii.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Străină și oamenilor neobișnuită viață viețuind, ai stătut de față în apele Iordanului, Preafericite, glasul Tatălui auzind, și venirea Spiritului văzând.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnul, Cel ce toate a zidit ca noi însuși Se zidește; că sălășluindu-Se Preacurată în pântecul tău cel preasfânt, în chipul omenesc S-a îmbrăcat, și chipul Său a mântuit.

Cântarea a IV-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Auzit-am, Doamne, glasul Tău, Care a zis: Glasul celui ce strigă în pustie, când ai tunat peste

ape multe, mărturisind Fiului Tău, cu totul fiind de față, iar prin Spiritul a strigat: Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 6

Irmos:

Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura păcatelor.

Făcutu-mi-au acum loc heruvimii și sabia cea de foc, Stăpâne, dă înapoi, văzându-Te pe Tine, Cuvântule al lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, făcând cale tâlharului în rai.

De acum nu mă voi mai teme de întoarcerea în pământ, Stăpâne Hristoase, că Tu, prin învierea Ta, pentru bunătatea Ta cea multă, pe mine, cel părăsit, m-ai ridicat de la pământ la înălțimea nesticăciunii.

A Născătoarei

Mântuiește, Stăpâna cea bună a lumii, pe cei ce din suflet te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu; că pe tine te-am dobândit ocrotitoare nebiruită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu adevărat.

Canonul I al Praznicului

Adunându-se popoare nenumărate să se boteze de la Ioan, acela a stat în mijlocul lor și a strigat către cei de față: cine v-a arătat vouă, neascultătorilor, să fugiți de mânia ce va să fie? Aduceți roade vrednice lui Hristos, că Cel ce stă acum de față dăruiește pacea.

Lucrătorul și Ziditorul în mijloc stând, ca Cel ce singur cearcă inimile tuturor, și în mâini luând lopata curățitoare, desparte cu multă înțelepciune aria cea a toată lumea, arzând nerodirea și dăruind viață veșnică celor bine roditori.

Canonul Înaintemergătorului

Cu strălucirile bunătății celei mai presus de fire fiind luminat, ca din cereasca învățătură cea

de taină, ai stătut de față la apele Iordanului, botezând și curățind cu apă Mergătorule înainte, pe cei ce veneau la tine cu credința sufletului.

Lumina cea curată și nestricăcioasă vrând să o botezi, vas preacurat te-ai arătat. Că mai mare decât toți a fi, de Dânsul te-ai ales, și decât proorocii mai cinstit. Că pe Cel proorocit a-L vedea te-ai învrednicit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cel ce a fost trimis înaintea feței Domnului, și oamenilor cărările cele drepte a arătat, cutremurându-se s-a atins de creștetul Stăpânului, și L-a botezat, zicând Mergătorul înainte: Pe alt Dumnezeu afară de Tine nu știu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiu l lui Dumnezeu, Fiul tău Fecioară luminat S-a arătat, lucruri ca un Dumnezeu

săvârșind numai cu vrerea. Pentru aceasta pe tine toți Născătoare de Dumnezeu cu adevărat și drept te numim, că altă Maică a lui Dumnezeu nu știm.

Cântarea a V-a a Catavasilor Botezului Domnului, glas 2

Isus, Începătorul vieții, vine să dezlege osânda lui Adam celui întâi-zidit. Și ca Dumnezeu, curățire netrebuindu-I, pe cel căzut îl curățește în Iordan, întru care, omorând vrajba, dăruiește pacea, care covârșește toată mintea.

Canonul Învierii Cântarea VI, glas 6

Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Răstignindu-Te, Stăpâne, cu piroanele, blestemul cel ce era asupra noastră l-ai nimicit; iar cu sulița fiind împuns în coastă, zapisul lui Adam rupându-l, lumea ai eliberat.

Adam prin înșelăciune poticnindu-se, jos s-a prăvălit, în prăpastia iadului. Cel ce ești din fire Dumnezeu și îndurat, Te-ai coborât spre căutare și, pe umeri purtându-i, împreună cu Tine I-ai înviat.

A Născătoarei

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul călăuzitorul, potolește tulburarea patimilor mele cea fără astâmpăr și cumplită și dă liniște inimii mele.

Canonul I al Praznicului

Cel ce S-a născut fără stricăciune din Dumnezeu Tatăl, S-a întrupat din Fecioara, fără de pată, Hristos; a Căruia curea, adică unirea Cuvântului cea cu noi, Înaintemergătorul ne învață că nu este lesne a o dezlega; Care izbăvește pe pământenii din stricăciune.

Cu foc botează în cele din urmă, Hristos, pe cei neascultători, care nu Îl socoteau Dumnezeu. Iar pe cei ce cunosc Dumnezeirea Lui, cu Spiritul Îi înnoiește, prin apă, cu harul, de greșeli izbăvindu-i.

Canonul Înaintemergătorului

Tu, glasul Cuvântului, înainte ai mers, și ca un luceafăr ai răsărit, mai înainte vestind Mergătorule înainte arătat, tu pe Soarele dreptății.

Grijile cele pământești nu le-ai știut, și cu cereștile nădejdi te-ai îmbogățit, pe pământ ca un înger viață petrecând, Preafericite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pecetea proorocilor pe tine te cunoaștem, ca un mijlocitor al celei vechi și al celei noi și Botezător și înainte Mergător, al Mântuitorului Hristos pe tine te mărturisim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nespusă zămislirea cu adevărat, și negrăit
Cel născut al tău, și necuprins de toți credincioșii
Se cunoaște și Se crede, una dumnezeiască
Mireasă.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Glasul Cuvântului, sfeșnicul Luminii,
Luceafărul mergător înaintea Soarelui, în pustie
strigă tuturor popoarelor: Pocăiți-vă și mai înainte
vă curățiți, căci, iată de față stă Hristos, mântuind
lumea din stricăciune.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata,*

mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii, glas 6

Cu palma cea începătoare de viață, înviind pe toți cei din taințele cele mai întunecoase, Dătătorul de viață, Hristos-Dumnezeu, înviere a dăruit frământăturii omenești; că este Mântuitor tuturor, Înviere și Viață și Dumnezeu a toate.

Icosul

Crucea și îngroparea Ta, Dătătorule de viață, le laudăm credincioșii și le cinstim; că iadul ai

legat, Nemuritorule, ca un Dumnezeu atotputernic, și pe morți împreună i-ai înviat, și porțile iadului le-ai sfărâmat și puterea morții ai zdrobit, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pământenii cu dragoste Te mărim pe Tine, Cel ce ai înviat și ai surpat puterea vrăjmașului celui atotpierzător, și ai înviat pe toți cei ce au crezut în Tine, și lumea ai mântuit-o de săgețile șarpelui și, ca singurul Puternic, de înșelăciunea vrăjmașului ne-ai mântuit. Pentru aceasta, lăudăm cu dreaptă credință Învierea Ta, prin care ne-ai mântuit, ca un Dumnezeu a toate.

Sinaxar

În această lună, în ziua a șaptea, Duminica după Botezul Domnului, sinaxa Sfântului Prooroc înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. Și tot în ziua aceasta s-a așezat și aducerea preacinstitei și sfinte sale mâini în cetatea împărătească a Constantinopolului. Tot în această zi celebrăm amintirea sfântului Nichita de Remesiana, Apostolul daco-romanilor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 6

Irmos:

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Tânguindu-se soarele pentru pătimirea Ta, în negură s-a învăluit și ziua, peste tot pământul, Stăpâne, lumina s-a întunecat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Îmbrăcatu-s-au întru lumină cele de dedesubt prin coborârea Ta, Hristoase; iar strămoșul arătându-se plin de bucurie, dănțuind a săltat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoarei

Prin tine, Maică-Fecioară, lumină strălucitoare a răsărit la toată lumea, că tu ai născut pe Dumnezeu, Ziditorul tuturor, pe Care

roagă-L, Preacurată, să ne trimită nouă credincioșilor mare milă.

Canonul I al Praznicului

Precum în cer tot așa și la Iordan, puterile îngeresti au stat de față, cu cutremur și cu mirare, privind la smerenia cea mare a lui Dumnezeu: cum Cel ce ține așezarea apelor celor mai de deasupra a stat în ape, purtător de trup, Dumnezeul părinților noștri.

Norul și marea într-o care, oarecând, s-a botezat poporul de demult, într-o ieșire, prin Dătătorul Legii, au preînchipuit minunea dumnezeiescului Botez. Și marea era chipul apei, iar norul, al Spiritului; prin care desăvârșiți făcându-ne, strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Toți credincioșii, teologhisind neîncetat, cu îngerii să mărim pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, că Aceasta este Treimea cea în Trei Ipostasuri de o ființă și Unul este Dumnezeu, Căruia Îi cântăm: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Canonul Înaintemergătorului

După ce ai slujit Botezului, Mergătorule înainte, și ai săvârșit luminat tainele cele date ție de la Dumnezeu, ca un miel fără de răutate junghiindu-te te-ai adus jertfă. Pentru aceasta împreună cu tine cu un glas cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Nou Ilie tu te-ai făcut cu îndrăzneală, Mergătorule înainte, și pe împărații cei ce făceau fărădelege de față muștrându-i, și viață fără materie arătând ca și acela, de trei ori fericite. Pentru aceasta împreună cu tine Proorocule cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cel ce ești mai presus decât proorocii, și decât Apostolii lui Hristos Mergătorule înainte, dumnezeiască cinste moștenind, tu plinirea legii și începătura Darului celui nou luminat te-ai arătat. Pentru aceasta împreună cu tine de trei ori fericite cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu cuvântare de cântare pe Stăpâna cea Preacurată, și de Dumnezeu primită, prea cu bună credință după vrednicie toți să o lăudăm, ca pe ceea ce a născut pe Dumnezeu cel Unul-Născut, Carele S-a arătat nouă oamenilor. Către care credincioșii cu un glas cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a VII-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Pe tinerii cei binecredincioși, care au intrat în cuptorul cel de foc, suflând Spiritul cel răcoritor, și coborârea dumnezeiescului înger i-a păzit. Deci, în văpaie răcoriți fiind, cu mulțumire cântau: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

**Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 6
Irmos:**

Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfă dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe poporul cel altădată ucigător de profeți, pizma I-a făcut acum ucigător de Dumnezeu, răstignindu-Te pe Cruce, Cuvântule al lui Dumnezeu, pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Sânurile cele cerești nu le-ai părăsit și, în iad coborându-Te, ai sculat împreună cu Tine, Hristoase, pe tot omul care zăcea în putreziciune și care Te preaînălță întru toți vecii.

A Născătoarei

Din lumină L-ai zămislit pe Cuvântul cel dătător de lumină și, născându-L pe Acesta în chip de negrăit, te-ai preamărit; că Spiritul cel dumnezeiesc S-a sălășluit întru tine, Fecioară. Pentru aceasta, te laudăm întru toți vecii.

Canonul I al Praznicului

Leapădă orice temere, a zis Izbăvitorul Înaintemergătorului; pleacă-te Mie și vino la Mine ca la Hristos, că Acesta sunt din fire; supune-te poruncii Mele și Mă botează pe Mine, Cel ce Mă pogor. Pe Care Mă binecuvântează popoarele și Mă preainalță întru toți vecii.

Cuvintele Stăpânului dacă le-a auzit Botezătorul, cutremurându-se, palma și-a întins. Dar atingându-se cu mâna de creștetul Ziditorului său, Cel ce vrea să Se boteze, a strigat: Sfințește-mă, că Tu ești Dumnezeuul meu, pe Care Te binecuvintează popoarele și Te preainalță întru toți vecii.

A Treimii arătare în Iordan, s-a făcut; că însăși Firea mai presus de Dumnezeire, Tatăl, a strigat: Acesta Ce Se botează este Fiul Meu Cel Iubit. Și Spiritul a venit la Cel asemenea; pe Care Îl binecuvintează popoarele și-L preainalță întru toți vecii.

Canonul Înaintemergătorului

Pe tine cel ce te-ai arătat pe pământ întocmai cu îngerii cu viața asemenea, și mai presus decât toți, Ioane preafericite, cu bucurie te cinstim strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pentru o fire a Dumnezeirii în trei fețe cea de o Ființă, Proorocule ai învățat. Că prin glasul Tatălui și prin venirea Spiritului, ai cunoscut pe Cel ce S-a botezat, pe Cuvântul lui Dumnezeu cel pururea veșnic.

Luceafăr înțeleghător, vestind pe Soarele, Cel ce a răsărit din Fecioară, mai înainte ai mers din cea stearpă Ioane preacinstite, și ai propovăduit pe Mielul, Cel ce a ridicat păcatul lumii pentru iubirea de oameni.

Binecuvântăm pe Tatăl pe Fiul și pe Spiritul Sfânt
Dumnezeu,

De sus privind acum, Fericite, păzește-ne cu rugăciunile tale pe noi cei ce urmăm dumnezeieștii tale propovăduiri preafericite, și umblăm, înainte Mergătorule, întru

dumnezeieștile tale învățături, și mântuitoarele dogme.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Raza cea mai înainte de veci a slavei Tatălui ai zămislit-o negrăit, pe Cuvântul Cel fără de început, Care a fost într-un început înțeleș, și acum din tine Preacurată, Unul-Născut S-a asemănat făpturii fără schimbare.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-i și preaînălțându-L pe Dânsul într-un toți vecii.

Taină minunată a arătat cuptorul Babilonului, care a izvorât rouă. Că în valurile sale vrea să primească Iordanul pe Focul cel netrupesc și să îngăduie pe Ziditorul, Cel ce Se botează cu trupul; pe Care Îl binecuvăntează popoarele și Îl preaînălță într-un toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 6

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Nepărtaș la patimi ai rămas Tu, Cuvântule al lui Dumnezeu, deși în trup împreunat ai fost cu patimile; dar pe om l-ai dezlegat din patimi, făcându-Te patimă pentru patimi, Mântuitorul nostru; că Tu singur ești nepătimitor și atotputernic.

Stricăciunea morții primind, Ți-ai păstrat trupul Tău fără să guste stricăciune; iar sufletul Tău cel de viață făcător și dumnezeiesc n-a rămas

în iad, Stăpâne; ci, ca dintr-un somn sculându-Te, pe noi împreună cu Tine ne-ai ridicat.

A Treimii

Pe Dumnezeu-Tatăl și pe Fiul cel împreună fără început, toți oamenii ÎI mărim cu buze curate; iar puterea cea negrăită și preamărită a Sfântului Spirit o cinstim. Că Tu singură ești atotputernică, Treime nedespărțită.

Canonul I al Praznicului

Vino, Davide, cu Spiritul la cei luminați. Cântă acum: apropiați-vă de Dumnezeu cu credință, grăind: luminați-vă; că săracul acesta Adam, întru cădere, a strigat și l-a auzit pe el Domnul, venind la apele Iordanului, și pe cel stricat l-a înnoit.

Isaia grăiește: spălați-vă și vă curățiți; lăsați-vă viclesugurile dinaintea Domnului. Cei însetați mergeți la Apa cea vie. Că Hristos stropește cu apă înnoitoare pe cei ce se apropie de

Dânsul cu credință și botează cu Spirit spre viața cea neîmbătrânitoare.

Păziți suntem, credincioșilor, cu harul și cu pecetea. Că precum evreei scăpau de pierzătorul ungând pragurile cu sânge, așa și nouă această dumnezeiască prăznuire ne va fi baie de a doua naștere; din care vom vedea și Lumina cea neapusă a Treimii.

Canonul Înaintemergătorului

Din pustie glasul Mergătorului înainte, ne arată pe Cuvântul cel ce a venit la noi trupește. Și pe Acela ce a venit se gătește cu bucurie să-L boteze, pe Cel ce curățește sufletele de păcat prin credință.

Darul și legea, mijlocitor cinstit, arătat te pun înainte, pe tine cela ce pe aceea ai pecetluit-o, iar pe acesta l-ai început, pe cela ce ești mai cinstit de Cuvântul decât toți proorcii, care ai viețuit aici mai presus decât cele văzute, Preacinstite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cel ce a arătat viață asemenea celor fără de trupuri, cu cetele îngerești împreună se veselește, și stând înaintea Scaunului Stăpânului se bucură, celor ce-l laudă, iertare și mântuire cerându-le.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mântuitorul tuturor, pentru bunătate Om S-a făcut, și a luat cu iubire de oameni trupească naștere din feciorescul tău pânțece, Cel ce mai presus de oameni, din fire este Iubitor de oameni, Născătoare de Dumnezeu, Preafericită.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

*Stih: Mărește, suflete al meu, pe cel ce în
Jordan și de la Ioan a luat botezul.*

Nu se pricepe nicio limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința; că știi râvna noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a IX-a. A Învierii

Ușile fiind încuiate, Stăpâne, dacă ai intrat, pe Apostoli de Spirit preasfânt i-ai umplut, în chip de pace sufla peste ei; căroră a lega și a dezlega păcatele le-ai zis; și după opt zile, coasta și mâinile tale lui Toma le-ai arătat: cu care strigăm: Domn, și Dumnezeu tu ești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Praznicului

Arătatu-S-a Mântuitorul, Harul și Adevărul, în apele Iordanului, și pe cei ce erau întru întuneric și în umbră dormeau, i-a luminat. Pentru că a venit și S-a arătat Lumina cea neapropiată.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 6, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Crucea Ta, Doamne, viață și înviere poporului Tău este; și întru ea nădăjduind, pe Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; îndură-Te spre noi.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Îngroparea Ta, Stăpâne, Raiul a deschis neamului omenesc; și, din stricăciune mântuindu-ne, pe Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; îndură-Te spre noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Tatăl și cu Spiritul pe Hristos să-L lăudăm, pe Cel ce a înviat din morți, și către Dânsul să grăim: Tu ești viața și învierea noastră; îndură-Te spre noi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

A treia zi ai înviat din groapă, Hristoase, precum este scris, și împreună ai ridicat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta, Te și mărește neamul omenesc și laudă Învierea Ta.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Doamne, mare și înfricoșătoare este taina Învierii Tale; că așa ai ieșit din mormânt, ca un mire din cămară, cu moartea pe moarte zdrobind, ca pe Adam să-l mântuiești. Pentru aceasta, în ceruri Îngerii dănuiesc și pe pământ oamenii măresc bună-milostivirea Ta ce s-a făcut spre noi, Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

O, călcătorilor de lege iudei, unde sunt pecetele și arginții pe care i-ați dat ostașilor? Nu s-a furat Vistieria, ci a înviat ca un puternic; ci voi înșivă v-ați rușinat, lepădându-vă de Hristos, Domnul mării, Cel ce a pățimit și S-a îngropat și a înviat din morți. Acestuia să ne închinăm.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Mormântul pecetluit fiind, cum vi s-a furat, iudeilor, care ați așezat străjeri și semne ați pus? Ușile încuiate fiind, a ieșit Împăratul. Sau ca pe un mort puneți-L de față, sau ca unui Dumnezeu închinați-vă cu noi, cântând: Mărire Crucii tale, Doamne, și Învierii Tale!

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

La mormântul Tău cel primitor de viață au ajuns mironosițele femeii tânguindu-se, Doamne, și miruri purtând, trupul Tău cel preacurat îl căutau să-l ungă. Dar au aflat Înger purtător de lumină, pe piatră șezând și către dânsle grăind: Pentru ce plângeți pe Cel ce a izvorât din coastă viața lumii? Ce căutați în mormânt, ca pe un mort, pe Cel fără de moarte? Ci mai degrabă, alergând, vestiți Ucenicilor Lui bucuria cea a toată lumea, a măritei Sale Învieri, prin care luminându-ne și pe noi, Mântuitorule, dăruiește-ne curățire și mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 6

Înger din pânțece neroditor, ai ieșit Botezătorule. Din scutece în pustie te-ai sălășluit și pecete tuturor proorocilor te-ai arătat; că pe Care aceia în multe chipuri L-au văzut și cu cuvinte întunecate L-au propovăduit, pe Acela a-L boteza în Iordan te-ai învrednicit. Și glasul Tatălui din Cer ai auzit, Carele a mărturisit a lui fiiască Ființă. Și pe Spiritul l-ai văzut, în chip de porumbel, glas aducând, spre Cel ce S-a botezat.

Ci o cel ce ești mai presus decât toți proorocii, nu înceta a Te ruga pentru noi, care săvârșim cu credință a ta pomenire.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Glas 2

Astăzi Hristos la Iordan a venit să Se boteze. Astăzi Ioan s-a atins de creștetul Stăpânului. Puterile cerești s-au spăimântat, văzând taină preamărită. Marea a văzut și a fugit, Iordanul văzând s-a întors înapoi. Iară noi cei ce ne-am luminat, strigăm: Mărire lui Dumnezeu, Celui ce S-a arătat, și pe pământ S-a văzut și a luminat lumea.

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeu, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.
Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lauda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și laudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele potrivnicului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unele mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi*

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfântului profet, Înaintemergător și Botezător Ioan și ale sfântului Nichita de Remesiana, apostolul românilor a căror pomenire facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeule nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.